

If so, why do we need *Seh*

אי הכי שה למה לי –

OVERVIEW

We are now assuming that the two כללים are המצא and תמצא, the פרטים are שור חמור and שיה. The גמרא asserts that (since we know בע"ה from the פרט of חיים¹) the פרט of שיה includes שור חמור, but why did the תורה need to add the פרט of שיה; what does it teach us? תוספות elaborates on this difficulty with the כופו"כ.

anticipates a difficulty:

הוי מצי לאקשווי שור ושה למה לי -

The גמרא could have asked why we need שור and שה (not only שה); תוספות explains why שור is also superfluous -

דמכעין הפרט דחיים לחוד מרבין כל דבר אפילו דלאו בעלי חיים² –

For from the 'כעין הפרט' of חיים alone we would have included everything even non-ה-בע, so what does שור add?

responds:

ולפי שהגמרא התחיל דבריו בשור שהוא ראשון נקט הכי³ אבל באמת הוא ששניהם⁴ מיותרים:
But because the גמרא began his discussion with שור, which is the first פרט enumerated in the פסוק, therefore he mentions the question in this manner (only on שה); however truthfully both שור and שה are superfluous.

SUMMARY

Two פרטים are superfluous.

THINKING IT OVER

Can we answer that one פרט (חמור) includes a דבר מסויים by a non-ה-בע and the

¹ This is true even if חיים (as a פרט) is not inserted between the two כללים, for חיים means all בע"ה.

² See the marginal comment which states: דאם לא כן כללא בתרא למה לי לרבות כעין הפרט הא בפרט עצמו משמע כל. This means that we cannot expound the כופו"כ (with the פרט of חיים) to include only בע"ה, for then there is no need for a כופו"כ, a simple כו"פ (like המצא וחיים) would also teach us to include all בע"ה. Therefore we must conclude, since the תורה wrote an additional final כלל that from the כעין הפרט of חיים we include everything. See 'Thinking it over' # 2.

³ The גמרא when it was inserting the כללים began with שור (which is the first פרט in the פסוק), and stated that שור teaches us דבר המטלטל וכו' (it cannot be limited to בע"ה, for that we already know from חיים), the next פרט of חמור teaches regarding a דבר המסויים, leaving שה superfluous. However if we would start with חיים and argue that this is דבר המסויים (see footnote # 2), and חמור teaches דבר המסויים, that would leave both שור ושה superfluous.

⁴ means that two פרטים are superfluous; from חיים we know כל דבר (see footnote # 2) and from one other פרט (either חמור, שור, or שה) we derive המסויים, and the remaining two פרטים are superfluous.

other פרט (שור) includes a דבר מסויים by a בע"ה; so only שה is superfluous?⁵

גמרא 2. The גמרא writes that from חיים alone we can derive כל דבר even non-ה"ה.⁶ (previously on this עמוד) states that from שור we know non-ה"ה, for the word חיים alone teaches us בע"ה. However, according to תוספות the word חיים alone teaches non-ה"ה, without שור!⁷

⁵ See # 62. אוצר מפרשי התלמוד (in עד"ז) See

⁶ See footnote # 2.

⁷ See נחלת משה.